

таемо, и свѣтло тържество? Азъ раздумвамъ причината на вашата праведна радостъ, о празднолюбци слышателке. На истина та не е друга освенъ рождението на пречистата онаж Отроковица, за дохожданието на която съ горещи молбы на петъ вѣка е затвърдилъ небесата нашътъ растлѣнный родъ; и (да рѣкж тжй) непрестанныты сълзы на нашето въздышало естество накарала да процвѣти Дѣва Маріа отъ неплодната Яннина утроба. Градкамъ съ и азъ заедно съ васъ; днесъ най-послѣ изгрѣ желаеміатъ онзи день, който толко напредъ е былъ предопредѣленъ отъ Бога, толко желателенъ на челоуѣциты, толко полезенъ на земаата, толко страшенъ за Яда! день, на който писаното отстъпа, дръхътъ преизобывава, клатвата преминѣва, благодатъта произхожда. День, който, като показка на свѣтътъ Майката на свѣтаината, предвъзвѣщава ни дохожданието на онава Глазце, което съ свѣтосіателното си пришествіе трѣбва да прогони дшерастлѣннѣмъ мракъ на нечестіето, и да свѣтне въ почернѣлыты наши помышленнѣмъ съ животворната лжча на истинното благочестіе, и вѣра. Азъ мислж, че за такова честито извѣстіе праведно блещи въ лицата ви радостъ-та; нж позволѣте ми, и помилчѣте малко, за да направж чрезъ неовдченіа си ѣзыкж по-пріятны веселбыты съ повѣсть-та на причиныты, които съ произвели въ сърдцата ви тыа веселбы.

Едвамъ е начинялъ да излиза отъ бездната на нищото, и да захване мѣсто междъ сщцествата челоуѣкжтъ, и тѣтакси, или като да го е было срамъ да съ покорява, или като да не е познавалъ началото си, съ былъ поедигнжлъ противъ своя си Създѣтель. На нашътъ Праотецъ Ядама не мѣ стигало да има въ сичкыа четвероконечный Міръ, като единъ въздшевленъ образъ Божій скиптержтъ, и царството, и не былъ доволенъ само съ това, нж той искалъ да има като Богъ още и познанието на сщцествата. Като станжлъ ловитка на дяволската прелестъ, и престжпникъ на първата, и едничката Божіа заповѣдь, чрезъ вкдшеніето на единъ плодъ, той погланжлъ смъртъ-та; и за наказаніе на престжпленіето намѣрилъ (и кой го вѣрваше?) въ ражтъ на сладоститы, аджтъ на наказаніето. Паденіето пратеческо е прилѣкло и насъ въ злочестото наслѣдіе, и съ една неслдшна жестокость, преди да нж положи въ животжтъ, предало нж е на смъртъ-та. Жално разореніе на достопаачевното челоуѣческо състоаніе! онзи челоуѣкж, малко нѣщо отъ Ангелыты сумаленъ, въ таквази безсловес-